

Nr 8.

Ankom till Riksdagens kansli den 24 februari 1912 kl. 2 e. m.

Betänkande, i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående utredning och förslag i jordvärdefrågan.

Uti en inom Andra kammaren väckt motion, nr 223, har herr *Lindhagen* anfört följande:

»Ju mer man dagligen ser hvilka oerhörda samhälleliga jordvärden utan arbete gå i enskilda fickor och hur kampen för tillvaron därigenom försvåras för det öfriga folket, då fattar man allt klarare hur betydelsefull för nutiden jordvärde-reformen kan blifva och känner också att det icke går an att den alldeles saknas bland de frågor som komma upp i den första riksdagen efter författnings-reformen.

Då emellertid göromålen och den korta motionstiden omöjliggjort för mig att vidlyftigare behandla ämnet, nödgas jag, för att hålla frågan öppen i hela dess vidd och under åberopande jämväl af de i Riksdagen åren 1907 och 1911 framförda förslagen i ämnet, härmed nu allenast hemställa, att Riksdagen ville hos Kungl. Maj:t anhålla om en skyndsam och uttömmande behandling af jordvärdespörsmålet samt framläggande för Riksdagen af de förslag, hvartill denna beskattningsfråga närmast bör föranleda.»

Sedan inom finansdepartementet utarbetats ett förslag till värdestegrings-skatt å fastighet, erhöilo den 20 oktober 1910 särskildt tillkallade sakkunniga i uppdrag att, efter granskning af de anmärkningar, som af myndigheter och andra vederbörande framställts mot berörda förslag, vidtaga de ändringar i detsamma, hvartill anmärkningarna kunde föranleda.

Utskottet.

I skrifvelse till statsrådet och chefen för finansdepartementet den 14 mars 1911 framhöll ordföranden hos bemälda sakkunniga, bland annat, att det till de sakkunniga remitterade förslaget afsåge värdestegringskatt å fastighet, men att bland de sakkunniga jämväl den meningen gjort sig gällande, att man hellre borde försöka åstadkomma en jordvärdestegringskatt. I anledning häraf hemställde ordföranden om bemyndigande för de sakkunniga att, utöfver redan erhållet uppdrag, utreda, om och i hvad mån den ifrågasatta värdestegringskatten skulle kunna byggas på andra grunder än det till de sakkunniga öfverlämnade förslaget angåfve, och, om utredningen därtill föranledde, uppgöra förslag till en på nya grunder byggd värdestegringskatt. Den 24 mars 1911 erhöilo de sakkunniga det sålunda begärda bemyndigandet.

Enligt hvad utskottet inhämtat, komma de sakkunniga att inom den närmaste framtiden till Kungl. Maj:t öfverlämna betänkande med förslag rörande värdestegringskatt å fastighet, hvarefter de lära komma att fullfölja af dem redan påbörjade utredningar rörande frågan om en jordvärdestegringskatt.

Med hänvisning till att det af motionären afsedda spörsmålet i viktiga delar sålunda redan är föremål för pröfning genom af Kungl. Maj:t tillkallade sakkunniga, hemställer utskottet,

att herr Lindhagens förevarande motion, II:223, icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 24 februari 1912.

På bevillningsutskottets vägnar:

K. G. KARLSSON.

Herrar *Christiernson* och friherre *Palmstierna* hafva anhållit få antecknad, att de icke deltagit i den slutliga behandlingen af detta ärende inom utskottet.